

Nordset Endurance 2013 ble avholdt 01 desember. Til tross for svært aktiv promotering, men løfter om varm bakelse, kaffe og godt selskap med Trøndelags hyggeligste innbyggere, ble det dessverre bare 5 team som stilte til start. Tilbakemeldingene etter gjennomført løp bør tilsa at dette er et arrangement som lett bør gjennomføres igjen på et senere tidspunkt. At premien for førsteplassen var å arrangere neste løp, ble ikke informert vinneren før etter vel gjennomført arrangement.

De 5 lagene, eller teamene som stilte til start var følgende:

Team Messi: Ole Mugabe Morten og Morten Messi Finnset, all erfaring tilsa at dette laget ville bli svært tøffe å slå. Morten har bare en stilling på gassen, og det er «foill gass» uansett om det er i en sving eller på langsiden. Ole gjorde et mini-comeback og hadde anlagt skjegg, antageligvis for å skjule trningsmengden som er lagt ned på VRC i de sene nattetimer. Disse to kan å kjøre fort, og har sterkt utviklet konkurranseinnstinkt. Her luktet det gull..

Team Blø: Morten Andersen med sønn, et nytt og noe ukjent team med førere som for kort tid siden oppdaget fascinasjonen med R/C biler. Bilen var dermed ny-innkjøpt og teamet noe «utrent» på løpskjøring og for å være helt ærlig, kjøring med M-chassis generelt.

Men, de stilte sporty opp og var klare som egg til start. Meget sporty innstilling og all heder og ære til holdningen om å delta og «blø for drakta (bilen) er bedre enn å bare snakke om det», mulig derfor bilen var rød. Vi håper på å se mere til disse hyggelige representantene i tiden som kommer, bare å huske at det aller viktigste oppsett trikset er kjøretrening og atter kjøretrening.

Team Deliverance: To unge herrer fra Klæbu, Are Belsaas og Erlend Gulldal ...skjønt, de var nok ikke født da Deliverance ble spilt inn, men banjoen faller ikke langt fra trappa – så navnet skjemte ingen. Her var et usikkert kort, ikke på kjøreferdighetene da både Are og Erlend er raske og kjenner banen godt, utfordringen ligger nok mer på den tekniske siden da Ares biler ofte har en tendens til å kvitte seg med deler som fremdriften er avhengig av, og det skjer ofte på de mest ugunstige tider under et løp – eller rett før.

NB! Bildet er ikke av Are og Erlend – de var opptatt med andre saker da teambildene skulle tas (ukjent hva) så forfatteren måtte ty til internett....

Team Engineering: Tommy J Indrefløy og Finn Fast Aasen hadde nok som vanlig altfor høye tanker og ambisjoner, men noen må ha det i kjeften mer enn i rundetider, og her tok nok dette teamet gull allerede på lørdagen. Av dette temaet lukter det mer pøffel enn gull – som vanlig.

Team Dahl: Robert og Markus Dahl. Ok, de var det eneste teamet som var på banen og trente på oppsett, la strategi, hadde planer og utstyr på plass før løpet – så dette laget lå an til å vinne hele opplegget lenge før løpet startet, bare på ren skjær forberedelse. Her overlates ingen ting til tilfeldighetene og de er nesten irriterende skikkelige, noe som får resten av oss til å se noe «tilfeldige» ut 😊

Reglene var enkle og greie.

Ett chassis pr team, to førere hvorav begge må kjøre ett stint, førerbytte, lading og mekking skal foregå i depoet, bilen hentes i stop & og feltet.

Bilene må være TAMIYA M-05 eller M-03 og kun originale deler er tillatt.

Det teamet med flest runder på 90 minutter vinner.

For å sørge for at førere, mekanikere og tilskuere skulle få litt i kroppen, ble både skolebrød, vafler, kaffe, kvikklunsj og iskald Cola tilbudt som forfriskninger.

Tilskuerantallet var hele 1 stk, Lars LEO Olsen stilte sporty opp og tok den alvorlige oppgaven med å holde orden på tiden.

Starten ble dessverre utsatt fra 11.00 til 11.15 da det ble litt utfordringer med telleanlegget og servoen på bilen til Tommy hadde dødd av kjedsomhet, den virket ikke og nyervervet servo fra Ole hadde annen splines på utgående drev og servohorn med riktig passform ikke kunne oppdrives på så kort varsel. Nå er jo Tommy kjent for å dra på løp med noe «u-ferdig» utstyr så det hele ble tatt med fatning, kaffe og skolebrød. Ingen sure miner hos folket i TRCBK over noe justering på planene...der er vi steingode.

11.15 var alle klare, og siden det ikke var lagt opp til kval eller annen form for start-rekkefølge avgjørelser, ble det trukket lapp om dette.

Spor 1: Team Blø.

Nybygget og knapt testet før løpet, her er «learning by doing» målet og viljen til å gi alt fra start står til respekt

Spor 2: Team Messi.

God gammel travers gjør comeback, med støv fra kjelleren og slitne originaldekk. Gammel moro ruster ikke, men den blir lett støvete.

Spor 3: Team Deliverance.

Fransk skjeløyd retro racer med lav CV verdi, bør kunne gi litt mer stabilitet og fart på langsiden, men det var svingen etter langsiden da... Det er 4 hjul på bilen selv om bare 2 kan sees på bildet – enn så lenge.

Spor 4: Team Engineering.

Gammel bil, gammel radio, gammel mann....må jo ende med seier. Max senka er'n også, bilen altså. Det hjalp lite å hente inn co-pilot med Trondheim – Oslo og Fjord-til-fjell meritter skulle det vise seg. O2 opptak er ikke like viktig som pøffel opptak i denne sporten..

Spor 5: Team Dahl.

God gammel pickup med battlescars fra mange løp, men her skjuler det seg mange sene timer med justering, fintenking og optimalisering under karosseriet, ikke noe er overlatt til tilfeldighetene her..

For å gjøre det litt mer interessant ble starten gjennomført i god gammel Le Mans stil, ved at førere stod ved bilene når starten gikk – og gikk/løp til førerplattformen for å kjøre.

Er det langløp så er det langløp og da skal det være litt spesielle forhold over gjennomføringen.

11.15 gikk starten, og det ble tidlig klart hvem som ville knive om å dra dette i land, det var definitivt ikke team Engineering og Team Blø, men kampen mellom Team Dahl, Team Messi og Team Deliverance var knivskarp og kun enkeltrunder skilte lagene lenge.

Ingen av lagene hadde merkelig nok forsket på hvor lenge man kunne kjøre på en batteripakke før den legger av. For Team Engineering ble det valgt å bytte batteri og fører etter 15 kjørte minutter, noe som kostet mange runder, og en lading av benyttet batteri gav svar på at det var mulig å kjøre mye lenger.. det gikk på 1500mah på en 4000mah pakke, altså mye igjen.

Største bekymringen i pit var om motorene ville holde i 90 strake minutter, ville de gå varme eller ville de slites ut og legge av helt? Hva annet kunne gå i stykker underveis?

Team Messi stilte etter hva jeg kunne se med godt skrubba original dekk, ikke noe slicks eller supergrip heri gården, her ble det satset max på at teamets yngste sjåfør skulle i god gammel stil holde fullt uansett, og holdt utstyret skulle seieren være sikret.

Team Dahl holdt seg før start noe i bakgrunnen og la strategier om alt fra batteribytte til at toalettbesøk ikke skulle utføres før etter målflagget. Her var seier et absolutt mål og skulle det bli en bra søndagsmiddag i god stemning var samarbeid et krav..

Løpet utviklet seg som forventet, tre av teamene dro fra og de to andre surret rundt nede på resultattavlen (PC skjermen) til team Blø fant ut at det viktigste er tross alt å stille til start og delta, det betyr ikke at man må fullføre, og de tok en liten time out for å sjekke erfaringene fra det å kjøre løp. Nå skal det sies at å være «fersking» blant gamle TRCBK piloter nok kan bli en litt smule mye å ta inn. Kan nok sammenlignes med gå på konsert og forvente Henning Sommero, men så kommer DDE på scenen i stedet....

RAI RAI HÆR BLI DE LIIIIIIV.....når man i etterpåklokskapens lys er tilbake på løpet, så var kjørestilen til Deliverance teamet veldig RAI RAI helt til diffen la av og det bråkte mer enn det gikk.

Panikkmekking i depoet, og selv om de splittet bilen og byttet diff, var de før Team Engineering ved oppstart igjen. Sier ikke så mye om mekkingen til Deliverancegutta som det sier om kjøringen til Ingeniørene, det gikk ikke fort..

Løpet forløp uten negative hendelser, selv om det til tider var kniving om plasseringer, og fullstendig fravær av påsettere.

Ved kjørte 80 minutter var det tydelig at tema Messi eller Team Dahl var de som kom til å trekke det lengste strået. Her hadde team Dahl byttet batteri ved ca 20 minutter igjen å kjøre og lå dermed en god del runder bak team Messi som nå ledet løpet. Team Dahl hadde en klart sprekere bil og var på det jevne nesten sekundet raskere pr runde enn team Messi, så forspranget krympet stadig. Team Messi hadde ved dette punktet en batteripakke som neppe holdt helt inn, og ved 5 min igjen å kjøre måtte de bytte ellers holdt det neppe helt inn. Det var en avgjørende faktor og team Dahl fikk da et forsprang team Messi aldri klarte å hente inn.

Are, Tommy, Robert og Ole runder det hele av og det ble til tross for skepsisen på forhånd svart tett de siste minuttene. Team Dahl kammet hjem seieren denne gangen, med team Messi som en soleklar nr to.

And the Winner is Team Dahl, med Team Messi på andre og Team Deliverance på en hederlig tredjeplass. Siden Are mangler på bildet er han antageligvis ute på banen og leter etter delene som datt av...

Vinnerbildet!

Resultater:

1. Team Dahl 333 runder
2. Team Messi 329
3. Team Deliverance 310
4. Team Engineering tohundreognoe
5. Team Blø DNF

Erfaringene er at dette er noe som fint kan gjennomføres fler ganger, og 90 minutter gikk fort – mye fortere enn fryktet på forhånd.

Bilene bar ikke mye spor av løpet, men dekkene som ble benyttet ble «blanke» som om de ble polerte, så å enten bytte de eller i det minste ta seg tid til å vaske og smøre er nok et must. Ikke minst på grunn av at bilene ble svært understyrte etter en tid, noe som kan skyldes poleringen av hjulene.

Utover dette er endurance for R/C biler en artig måte å kjempe om heder og ære på, noe som gir mer variabler og muligheter for å kjøre seg både opp, og ned på resultatlistene underveis.

Neste gang blir dette arrangert av Robert Dahl 😊